

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus Tres spirituales

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

9. Humilitatis & propriæ dissidentiae fructum capiendum ex consideratione finis, ob quem omnia opera sua facit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

DIFFIDENT. SVI IPSIVS. 119

acceptari illum propter suum commodum, sed propter commodum Reipublicae, cumque totum referat ad honorem Dei, ut sequenti capite clarius exponemus.

CAPVT IX.

*Eundem humilitatis, & propriae diffidentiae
fructum capi debere ex consideratione
finis, ob quem Deus omnia
opera sua facit.*

Non ea solam ratione homo tenetur omnia sua bona opera referre ad diuinam gloriam, quod sint Dei dona, sed etiam quia Deus, teste diuina scriptura, omnia opera facit propter suum honorem, & gloriam. Creauit, inquit, cunctas gentes in laudem, & nomen, & gloriam suam. Et. Vniuersa propter semetipsum operatus est Dominus. In omnibus diuinis operibus est commodum, & honor. Commodum Deus in hac vita voluit

Deut. 26.

Prou. 16.

120 TRACTAT. DE VERA

Dent. 4.

cedere homini, gloriam & honorem
sibi. Vnde cum declarasset, se omnia
facere propter suam gloriam, adiun-
xit se eadem facere ad commodum ho-
minum. Si, inquit, *elevatis oculis ad cæ-
lum videas Solem & Lunam, & omnia a-
stra cæli, ne errore deceptus adores ea, &
colas, quia ea creavit Dominus Deus tuus
in ministerium cunctis gentibus, quæ sub
cælo sunt.* Eadem ratio est de alijs Dei
operibus, & maximè de bonis operi-
bus iustorum, quæ cum inter opera
eius maximè emineant, ea maximè
vult in gloriam suam referri. Qua in
re sapientissimè sanè pro immensa sa-
pientia sua facit: nam cum sit infini-
tè perfectus, nullam ex nostris operi-
bus utilitatem capere potest, nec acces-
sionem ullam facere ad suam perfectio-
nem. Etsi crescere extrinsecus quodam
modo possit in hominum cordibus,
quatenus ab illis agnoscitur, laudatur
& glorificatur: vnde & imperat homi-
ni, ut opera sua bona in hunc finem di-
rigat. Quoniam verò homo natura im-
perfectus est, & semper maiorem ac-
cessionem facere potest ad perfectionē
gratiæ, virtutum & meritorum, idcirco
omnem bonorū operum fructū cedere
vult

vult homini, vt eorum beneficio fiat & melior, & perfectior, & vita æterna dignior, atque id angeli declararunt, cùm in ortu Christi cecinerunt. *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.* Nomine enim *Pacis*, intellexere omnem perfectionem internam, quam homo potest in hac vita exoptare.

Luc. 2.

Quando ergo homo Christianus huic ordini diuino insistit, vt in actionibus suis, primariò spectet gloriam Dei, vt ille agnoscatur & laudibus celebretur; secundariò verò quærat etiam fructum suum, hoc est, perfectionem animi in virtute & meritis, ac quicquid necessarium vel vtile esse potest ad felicitatem æternam, tunc verè glorificat Deum, & animam suam saluat, idque vberiori quæstu, si illum ipsum fructum referat ad diuinam gloriam, hoc est, si ideò contendat ad perfectionem sui, vt inde amplior Dei redundet gloria. Tanto enim Deus desiderio ardet promouendæ salutis humanæ, vt quo quis in operibus suis studiosius gloriæ diuinæ amplificationem, suis neglectis commodis sectatur, hoc maiorem apud Deum gratiam promereatur:

122 TRACTATVS DE VERA

tur: quando verò & commodum suum,
& humanam simul aucupatur gloriam,
ordinem constitutum peruertit, & in
Deum iniurius est, atq; ideò non solum
excidit bonorum operum, quorum glo-
riam Deo non detulit, mercede; sed et-
iam, sicut fur, cui non solum adimitur
præda, sed etiam mortis supplicium de-
cernitur, ad tenebras exteriores detru-
detur. Deo enim gloriam suam eripere
notabilis admodum rapina est, teste S.
Augustino in hæc verba alicubi cum
Deo colloquente: *Tuum Domine est bo-
num, tua est gloria. Qui enim de bono tuo glo-
riam sibi querit, & non tibi querit, hic fur est
& latro, & similis est diabolo, qui voluit su-
rari gloriam tuam.*

*Aug in solil.
c. 15.*

Quòd non eò dico, quasi homo,
quoties gloriam humanam aucupatur
in suis operibus, peccatum mortale
committat, sæpè enim committit tan-
tum veniale. Vnde sanctus Thomas in
ea verba, quæ Christus, vt homo, dixit
apud sanctum Ioannem: *Ego non quero
gloriam meam, est qui querat & inducet.*
scribit solum Deum posse quærere
gloriam suam extra vllam culpam,
homines verò non posse, nisi in Deo.
cumque semper culpam homo com-
mit-

Mat 3.

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS. 129.

mittat, si secus faciat, nonnunquam committit & lethalem, vti quando ex superbia operibus suis bonis non aliam finem propositum habet, quàm sui nominis famam & honorem. Quare semper magnoperè cauenda est hæc ordinis perversitas, nam hoc vitium, præter culpam quam annexam habet, magnam vim habet, auctore sancto Augustino, ad detrudendum hominem in alia peccata, & maximè in nimiam fiduciam sui. Et sanctus Thomas scribit peccatum vanæ gloriæ esse periculosum, non solum propter gravitatem culpæ quam habet in se, sed quia disponit ad peccata graviora, vti ad presumptionem tantam sui, vt tandem omnibus bonis internis homo spoliatur.

Fortè quæret aliquis, vsurpetne iniquè Dei gloriam, qui laudes humanas probet vel acceptet, vt plus possit proximo prodesse, cultumque diuinum amplius promouere? Respondeo cum Sanctis, quando humanus ille honor vel laus quæritur aut acceptatur propter vtilitatem quæ v.g. ex institutione, vel concione, aliave id genus functione in proximum cum maiori Dei gloria

Aug. ep. 64.

S. Tho. 2. 2. q. 132. a. 8. ad 1.

ria redundat, tum non priuatum, sed publicum Dei honorem quæri. Nam sicut æger, qui medicinam à qua naturaliter alioquin abhorret, ob sanitatem amat & suscipit, non tam medicinam, quàm salutem suam amare dicitur; sic, qui honores humanos, quos alioquin aspernatur, quærit & acceptat, vt hoc instrumento & salutem animarum & diuinum cultum commodius promouere possit, non tam gloriam suam, quàm Dei quærit & acceptat. Hanc doctrinam diuinitus acceptam confite-
 tur D. Augustinus, cum ait sibi fas non esse lætari de suis laudibus, nisi quatenus inde maior in proximos utilitas promanat. Et alibi dicit, id quod accipitur laudis aut honoris, non propter nos, qui humana contemnere debemus, sed propter illos accipiendum, quibus consolare non possumus si nimia deiectione vile-
 scamus. Idem sanctus Bernardus seruis Dei in quodam sermone exponens, sic loquitur: Fratres, nemo vestrum velit laudari in vita ista, quia quicquid hic fauoris captas, quod ad Deum non retuleris, ipsi furaris. Tibi enim unde gloria putide puluis, tibi unde? de vite sanctitate? sed spiritus est, qui sanctificat spiritus dico, non tuus, sed Dei.
 Hanc

Aug. libr. 10.

confess. c. 37.

Ep. 64. ad

Aurel.

Bern. ser. 13.

in Cant.

S. Tho. 2. 2. q.

132. a. 1.

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS. 125

Hanc doctrinam si sequamur, hoc est, si omnium bonorum operum gloriam attribuamus Deo, facile perueniemus ad diffidentiam nostri: & fiduciam in Deum: si enim ex parte nostra boni nihil habeamus, non habemus quoque unde nobis nostræve industriæ magnoperè fidere queamus: si verò omnia nobis contingunt à Deo, meritò in illo omnem spem & expectationem defigere possumus, dicendo cum Dauide:

*Hi in curribus & hi in equis: nos autem Psal. 19.
in nomine Domini Dei nostri
inuocabimus.*

CA.